

Selhání v koncovce rozhodlo, hra však nebyla vůbec špatná

Napsal uživatel Miroslav Juhaňák

Středa, 17 Srpen 2022 05:59 - Aktualizováno Středa, 17 Srpen 2022 09:15

OP muži - 1.kolo

Sobota 13.8.2022

TJ Sokol Stará Červená Voda - FC Tatran Supíkovice □ 1 : 2 (0 : 1)

Branky: 48. Danilko - 3. z pen. Bota, 62. Šťastný

Sestava SČV: Machů - Fidrich, Juhaňák, Maceček Jakub, Polák F. - Miťko, Maceček Jan, Lapčík, Burdák - Rejda, Žák
střídali: Kocián, Danilko, Barabáš, Polák Vl., Jílek

Sezóna 2022/2023 jesenického okresního přeboru byla v sobotu odstartována, prozatím celkem osm mužstev z jedenácti vyběhlo za maratonom utkání, který skončí v červnu příštího roku korunovací nejlepšího mužstva na fotbalového krále okresního přeboru.

Těžko odhadovat, kdo je největším favoritem na celkové vítězství, asi největší šance se dávají javornickému Dynamu. Jako vždy bude mezi nejlepšími zcela jistě Bělá, udržující si dlouhodobě vysokou kvalitu. Těžko odhadnout, co můžeme očekávat od vicemistra předchozí sezóny Černé Vody, poté co se ji nezdařil útok na celkové vítězství, o které ji v samotném závěru připravily Zlaté Hory, se Kameníku rozpadl velice úderný útok Tadeáš Vala - Jára Lučan. Jára Lučan zamířil do Supíkovice a Tadeáš posílil Bernartice. Především právě rekordní střelec Tadeáš Vala se loni gólově činil a svými 56 brankami předčil čtyři roky starý střelecký zápis 50 branek Kamila Šebesty. Nicméně byl to právě Tadeáš, kdo zbytečným vyloučením z klíčové bitvy sezóny v Bělé oslabil svůj tým v následujícím rozhodujícím utkání sezóny a vlastně finále celého ročníku. V předposledním kole Kameník cestoval do Zlatých Hor a ty výhrou 2:0 rozhodli o konečném vítězi OP. Pro Kameník to byl těžký direkt, protože celkově prohráli pouze dvě utkání za celou

sezónu a obě během posledních tří kol, do té doby po celý průběh soutěže sledoval ostatní týmy z první příčky a v podzimním vzájemném měření sil dokonce Zlaté Hory rozstřílel 7:3! Inu, fotbal loni prostě bavil a doufejme, že tomu letos nebude jinak. S blížícím se závěrem minulého ročníku OP se dobrými výsledky prezentovala také Lipová, mladý tým poskládala Vidnava. No a konečně taky je tady jistý TJ Sokol Stará Červená Voda!

Co můžeme letos očekávat od velice mladého týmu s hrstkou veteránů a dvojicí lídrů Honzou a Kubou Macečkovými? Naši příznivci budou jistě trpělivi a nebudou hnát především stále ještě nezkušené mládí za výsledky, spíše se těší na pohledný a odvážný fotbal, kterého se jim řekl bych určitě dostane. Tato sezóna bude ve vývoji našeho nového týmu nesmírně důležitá právě z hlediska předvedené hry, sbírání zkušeností a získávání sebevědomí. Hnat se bezhlavě za vítězstvím a bránit pak třeba jednobrankové vedení není vždy správná cesta, obzvlášť ne tehdy, chceme-li něco budovat a posouvat se vpřed. Soustředění se na hru, pohyb na hřišti, práci s míčem, odstraňování chyb, rozvoj odvahy a sebevědomí, to by měl být pro letošní ročník náš cíl. V Jesenickém týdeníku jsme byli pasováni na černého koně soutěže, je to příjemné, nicméně neměli bychom se tím nechat uspokojit. Samotná hra je víc než výsledek, to by mělo být naše moto pro tuto sezónu, výsledek by se měl pak dostavit sám. Zajímavá práce tak čeká trenéra Martina Machů, který si své hráče v drtivé většině doslova vypiplal od přípravek. Nyní přichází klíčová fáze jejich vývoje, nyní přichází čas ukázat, jaký potenciál se v nás skutečně skrývá! Pohledem zkušeného veterána mohu konstatovat, že má očekávání jsou velká a že fotbal který se v našem podání začíná produkovat mě velice baví, tím více, že spousta jeho protagonistů se pohybuje daleko pod věkovou hranicí dvaceti let.

Bohužel jsem to byl právě já, kdo v prvním letošním utkání svým výkonem příliš nepodržel svůj tým a nešel jsem tedy správným příkladem mladým spoluhráčům. Nešikovnost a hraní rukou ve třetí minutě utkání zavinila vedení soupeře 0:1 po proměněné penaltě a přestřelená naprosto odkrytá branka soupeře před poločasovou přestávkou, to byly zcela jistě zásadní momenty, kterými jsem se podepsal pod naši trochu nečekanou domácí prohru proti Tatranu Supíkovice. Sebekritika je však také důležitým aspektem přístupu, je potřeba nebát se brát odpovědnost za výsledek na sebe, i z toho se dá mnohému naučit. Celkově bych však utkání zhodnotil velice pozitivně, alespoň z hlediska vytváření si gólových příležitostí. Špatné bylo jejich zakončení, ale s tím se dá pracovat v tréninku, to je potřeba rozhodně doladit. Tady je výčet největších šancí: samostatný nájezd po krásném průniku Lukáše Rejdy a zakončení do brankáře, únik Honzy Macečka po pravé straně a přihrávka před odkrytou branku Supíkovice na Míru Juhaňáka a střela nad branku.

Ve druhé půli pak Dominik Danielko udeřil prudkou střelou z hranice penalty a srovnal na 1:1, nicméně poté pokračoval náš festival neproměněných šancí: po nádherné kombinaci se několika přihrávkami dostal do samostatného průniku agilní Danielo Miřko, zakončuje rovněž do brankáře, stejně tak vlezkušený Jirka Lapčík, ten měl dokonce dostatek času si supíkovického

Selhání v koncovce rozhodlo, hra však nebyla vůbec špatná

Napsal uživatel Miroslav Juhaňák

Středa, 17 Srpen 2022 05:59 - Aktualizováno Středa, 17 Srpen 2022 09:15

Bračíka položit, nicméně ten jej nakonec přesto vychytal. Když pak také Honza Maceček nedokázal vyzrát na gólmána hostů zcela osamocen, nezbylo než pogratulovat soupeři k možná šťastnému vítězství, ale i taková fotbal přináší.

Supíkovice nás vyškolily z efektivity brankami z pokutového kolu a po rohovém kopu. Patrik Machů se rovněž předvedl zákrokem tváří v tvář supíkovickému Láďovi Příhodovi, nicméně hrdina utkání stál na opačné straně hřiště, tedy v brance soupeře. Je však otázkou, nakolik se o to zasloužil on sám a na kolik jsme z něj hrdinu udělali mi sami svými neproměnnými šancemi. I přesto je však na místě uznání, za jeho předvedený výkon. My tak musíme rozhodně zapracovat na koncovce, nicméně herní převaha byla protentokrát naprosto zřejmá, což by mohlo znamenat, že kráčíme správným směrem. Jen ta nedůrazná koncovka malinko kazí dojem, vítězství třeba 6:3, by rozhodně nabádalo k většímu sebevědomí.

Za zmínku ještě jistě stojí dodat, že za soupeře nastoupila jeho letní posila Jara Lučan, legendární střelec naší historie. Slovo legendární není zdaleka nadsázkou, jelikož dle vedených statistik je historicky druhým nejlepším střalcem Sokolu, tím prvním samozřejmě nemůže být nikdo jiný, než Jirka Lapčík. Jara opět odmítl nastoupit proti svému dlouholetému klubu, což svědčí o jeho vazbách na prožitá léta v našem oddílu. S Jarou v sestavě budou Supíkovice zcela jistě také výrazně promlouvat do dění v letošním okresním přeboru.

Následující sobotu nás čeká utkání ve Velké Kraši, rozhodně to nebude utkání jednoduché, ale dle mého názoru jsme se prvním utkáním přesvědčili, že nejtěžším soupeře, jsme si prozatím mi sami. Jsem velice zvědav, nakolik jsme se protentokrát poučili. Utkání v Kraši nám dá odpověď.

Naši žáci vstupují pod vedením Lukáše Fidricha do nové sezóny až domácím utkáním v sobotu 27.8., ve čtvrtek tak alespoň odehrají přípravné utkání v Supíkovících.